

# El judici polític de Cañellas

**L**a propera setmana el Tribunal Superior de Justícia de Balears (TSJB) segurament farà pública la sentència del cas Túnel de Sóller. Sigui quin sigui el veredict dels magistrats, la situació política balear segurament se'n ressentirà. Culpable, innocent o prescripció són les possibilitats, però cap no lleva que qui va ser president de Balears entre 1983 i 1995 s'haurà assegut al banc dels acusats durant dotze sessions i dues setmanes i mitja. Un temps que se li deu haver fet etern a Gabriel Cañellas.

El ciutadà Cañellas té tot el dret a interpretar com vulgui la sentència i, en qualsevol cas, pertany a l'àmbit de la seva més estricta intimitat si és condemnat o no. Però no es pot amagar la gran càrrega política que aquest judici ha implicat, implica i, sobretot, implicarà sigui quin sigui el resultat final. Diu el seu defensor que durant el judici Cañellas ha sofert una "vertadera caça de bruixes". És fàcil interpretar que la tesi essencial de la defensa és que si Cañellas fos un ciutadà "normal" no hauria d'haver estat jutjat. És possible, però Gabriel Cañellas i Fons no és un ciutadà "normal", ni ell ha volgut ser-ho per enfrontar-se a aquest judici.

El juliol de 1995, després de ser portada i motiu de les tertúlies de Madrid —a la premsa balear era notícia des de feia més d'un any— el cas Túnel de Sóller provocava la dimissió de Cañellas com a president del Govern i del PP a Balears. El president era assenyalat com a responsable d'un delict de prevaricació en la concessió de les obres del túnel i, a més, de finançament irregular del partit a través d'aquesta operació. L'escàndol havia anat creixent mes rere mes, fins que en un debat parlamentari, Felipe González —encara president del govern espanyol— fregà a la cara de l'aspirant Aznar la corrupció del seu partit a Balears. Les portades de l'endemà —i de les setmanes successives— enterraren el president balear. A principis de juliol es produeix l'encontre Aznar-Cañellas a Madrid: "*Gabriel, no puedes ser una piedra en mi camino hacia la Moncloa*", asseguren que li va dir Aznar a Cañellas. Convençut que tot era una "operació política",

Cañellas claudicà i dimití, no sense abans permetre un acte plebiscitari del seu partit que l'aclamà i li pregà que no abandonàs. Cañellas, després de comprovar complagut el seu poder a Balears, dimití a pesar de dir repetides vegades que era innocent, que era maltractat i d'insistir a dir que era víctima d'una operació política. El seu germà Carles, també diputat, envià Aznar "a pescar calamars a Mururoa".

Els mesos anaren passant i les informacions periodístiques asseguraven que l'acusació anava atresorant proves

per inculpar Cañellas mentre l'ex-president insistia a dir que res hi havia contra ell. Mentrestant, per si de cas, mantenia l'acta de diputat i el càrrec de president del Grup Parlamentari. És a dir, mantenia bona part del seu poder. El mes de maig del 96 ho demostrà quan provocà la dimissió del seu successor Cristòfol Soler.

A pesar que les informacions l'implicaven cada cop més en alguna cosa tèrbola en l'adjudicació de les obres del túnel —a més del cas Calvià, en el qual a la fi no ha estat implicat judicialment— Cañellas sempre deia que no hi havia cap raó per dimitir perquè no estava processat.

Malgrat els intents de la defensa durant tota la instrucció, la prescripció no prosperà. Finalment el TSJB anuncià

formalment el processament i l'inici de la vista oral per al 30 de juny. Aleshores Cañellas, en una caòtica conferència de premsa a la seu del PP, anunciava que era innocent, que respectava la justícia i que estava segur que la veritat sortiria a la llum, i que aquest mateix respecte el feia "no dimitir de diputat per no endarrerir més el procés judicial", si bé dimitia del càrrec de president del Grup Parlamentari. Una interpretació menys bondadosa era que no dimitia perquè si ho fes perdria la condició d'aforat.

El 30 de juny començava la vista oral que acabà el dimarts dia 15. Era la culminació de dos anys molt durs per a Cañellas, al llarg dels quals mai no ha volgut separar la seva condició política de tot el procés judicial. Per això és un judici amb càrrega política, no perquè hi hagi hagut caça de bruixes ni judici polític. ■

MIQUEL PAYERAS



*"Cañellas no ha volgut separar la seva condició política del procés judicial. Per això és un judici amb càrrega política, no perquè hi hagi hagut caça de bruixes ni judici polític."*